

Uit: 'Hir is eskriven' van Rolf H. Bremmer

Paragraaf: Geschreven bewijs van kerstening

....

Als tweede voorbeeld wijs ik op een laat-Merovingische, kalkstenen 'amulet' ongeveer 10 cm groot, afkomstig uit Jorwert (Westergo), maar geïmporteerd. Er wordt immers geen kalksteen gevonden in Fryslan. Op de ene kant wordt een figuur die een kelk opheft (Christus zelf?) geflankeerd door de hoofdletters 'A(lpha) en 'O(mega)' (vgl. Openbaring I: 8). In de omega is een kruis verwerkt. Op de andere kant staat een gevlochten kruis afgebeeld, met daarboven een afbeelding van de zon en de maan, zoals de woorden SOL en LUNA nog eens duidelijk maken (afb. 8). Wat de betekenis van deze afbeeldingen zijn en waarvoor de amulet gediend heeft, is onzeker. Het zou mij echter niet verbazen als het voorwerp een pelgrimsamulet was. De zon en de maan doen denken aan de psalm 121, een pelgrimslied waarin de dichter zijn hulp verwacht van de Heer, die erop toeziet dat de zon hem overdag niet steekt noch 's nachts de maan (vs. 6).

....